

vedení exekuce reální proti povinnému, který nesplnil peněžitého závazku. Přípuštění odkladu v takovém případě mohlo by ohroziti výsledek reální exekuce dražbou, protože by možností odkladu vyklizení nemovitost mohla pozbyti na ceně, byla by tím ohrožena práva věřitelů zastavních, nebo jiných věcně oprávněných. To nemohlo býti účelem zákona. Otázka hotovosti kupu jest pro povolení odkladu bez významu.

Čís. 6697.

Mimořádný dovolací rekurs v rozvrhovém řízení ve smyslu §u 239, poslední odstavec, ex. ř. jest přípustným pouze v otázkách, jež jsou podle §ů 209—235 ex. ř. přikázány k rozvrhovému řízení, nikoliv však v otázkách jiných, najmě nikoliv v otázce příslušenství movitostí k nemovitosti.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1927, R I 1185/26.)

Nejvyšší soud odmítl v řízení o rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost dovolací rekurs do srovnalých usnesení nižších soudů.

D ů v o d y:

Ustanovení poslední věty §u 239 ex. ř., podle něhož jest přípustna do rozhodnutí o rekursech podaných do rozvrhového usnesení další stížnost i tehdy, potvrdil-li rekursní soud usnesení prvního soudu, dlužno rozuměti tak, že podléhají potvrzující rozhodnutí rekursního soudu dalšímu opravnému prostředku v otázkách, jež jsou podle §ů 209—235 ex. ř. přikázány k rozvrhovému řízení. Naproti tomu, jde-li o otázky jiné, jež k řízení rozvrhovému o sobě nenáleží, zůstává při ustanovení §u 528 c. ř. s. a §u 78 ex. ř., že do souhlasných usnesení nižších soudů jest další opravný prostředek vyloučen (Sb. n. s. č. 4522). Na tom ničeho nemění, že bylo rozhodnutí o takové otázce pojato do rozvrhového usnesení, ač mohlo býti vydáno odděleně. V tomto případě stěžují si Dr. Alfred F. a Otto R. do rozhodnutí rekursního soudu v otázce příslušenství svršků, které byly jako příslušenství nemovitosti vl. č. 623 sepsány a s touto nemovitostí prodány, které však při exekuci jimi pro jejich pohledávky na movitosti exekutů vedené byly pro ně zabaveny. Otázka příslušenství není otázkou, která podle §ů 209 až 235 ex. ř. náleží k rozvrhovému řízení a proto podle toho, co bylo shora uvedeno, ustanovení §u 239 poslední odstavec ex. ř. ohledně ní neplatí. Ohledně dotyčné otázky rozhodly nižší soudy souhlasně, jest proto dovolací rekurs ohledně té otázky nepřípustným (§ 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř.) a bylo jej (§ 526 c. ř. s. a § 78 ex. ř.), jak se již podle §u 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř. prvním soudem státi mělo, odmítnouti.